

Nr 262.

Av herr **Hamrin**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 242, med förslag till förordning angående försäljning av alkoholhaltiga drycker m. m.

I en till bevillningsutskottet av Sveriges Svagdricksbryggareförenings styrelse ingiven skrivelse anføres bland annat följande:

»Jämväl i ett annat avseende våga vi fästa utskottets uppmärksamhet på en sak, som berör svagdricksbryggeriernas intressen. I den kungl. propositionen föreslås nämligen, att om kärl, som innehålla svagdricka, är försett med etikett, skall på etiketten ordet 'svagdricka' vara det huvudsakligast framträdande, och 'å en rad för sig vara anbragt'. Sistnämnda stadgande är nytt och motiveras därmed, att det skulle vara ägnat att förekomma illojal konkurrens. Troligen syftar detta på den omständigheten, att svagdricksbryggerierna på många orter givit mot tillverkningsmetoden svarande namn på sina tillverkningar och sålunda t. ex. benämnt en dryck, som framställts på fullkomligt samma sätt som pilsner, pilsnersvagdricka. (Detta är en dryck, som i minsta detalj är pilsnerbryggd på en vört av 5.8 procents extrakthalt). Detta tillvägagångssätt har emellertid blivit åtalat och lett till fällande utslag, när ordet svagdricka ej varit mera framträdande än ordet pilsner. Ehuru i enlighet med förordningens bokstav, synes oss detta leda till för svagdricksbryggerierna orättvisa konsekvenser. En omständighet, som betydligt nedtryckt de skattefria bryggerierna i konkurrensen, är nämligen benämningen på den dryck, de tillverka. Såsom förut framhållits, har svagdrickat år efter år högst betydligt förbättrats genom allt mera förbättrade fabrikationsmetoder.

Skillnaden mellan det svagdricka, som framställdes för ett tiotal år sedan och det, som nu framställs, är sålunda betydande, ja, det torde i åtskilliga hänseenden kunna anses som en helt annan dryck. Under sådana omständigheter är det ju förklarligt, om svagdricksbryggerierna önska att ge denna dryck ett mot dess fabriktionsmetod svarande namn. Beteckningen 'svagdricka' är enligt vår mening föga lycklig och har dessutom en dålig klang hos allmänheten, på grund varav vi sökt, på sätt ovan angivits, giva de lagrade svagdrickorna särskilda namn.

Då nu detta befunnits lagstridigt och det av Kungl. Maj:t framställda förslaget avser ytterligare skärpning i gällande bestämmelse, hava vi härmed velat frambära våra bekymmer i denna fråga. Då det enligt vår mening borde vara fullt tillräckligt, om å etiketten tydligt angåves dryckens karaktär av skattefri eller skattepliktig, såsom förhållandet är i Danmark, torde det av oss åsyftade önskemålet nås genom införande av en bestämmelse om dylika beteckningar, varefter det stode oss fritt att giva våra tillverkningar det namn, som befunnits lämpligast.»

De klagomål, som sålunda blivit anförda av representanter för svagdricksbryggeriindustrien, synas mig värda allt beaktande. Då nu blicken alltmera synes hava öppnats för önskvärdheten av att uppmuntra till förbrukning av svagare alkoholhaltiga maltdrycker, torde också de hinder böra undanröjas, som ställa sig i vägen för att allmänheten övergår från konsumtion av skattepliktiga till konsumtion av skattefria drycker. Onekligen ligger i beteckningen »svagdricka» ett dylikt hinder, enär i det allmänna språkbruket detta angiver maltdrycker av lägsta klass, en beteckning, som icke synes kunna tillämpas på de vanligen omsorgsfullt tillverkade lagrade skattefria maltdryckerna.

De i 23 och 31 §§ av gällande maltdrycksskatteförordning lämnade föreskrifterna om beteckningen »svagdricka» äro givetvis icke tillkomna för att angiva dryckens tillverkningsmetod och kvalitet, utan allenast för att tjäna den konsumerande allmänheten till ledning, huruvida drycken innehåller mindre än $2\frac{1}{4}$ volymprocent alkohol. Det synes mig därför vara fullt tillräckligt, att som beteckning användes uttrycket »skattefritt».

På grund av det ovan anförda och i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 242 får jag härmed vördsamt föreslå, att riksdagen för sin del måtte antaga följande förslag till förändrad lydelse av 23 och 31 §§ i förordningen den 7 augusti 1907 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker.

23 §.

Från skattepliktigt bryggeri må svagdricka, därest det ej av köparen avhämtas i öppna kärl, endast utlämnas på kärl, som äro stämplade med såväl bryggeriets namn som ordet »skattefritt». I stället — — — varumärke.

Beträffande — — — — — proppen.

När kärl, som innehåller svagdricka, är försett med etikett, skall på etiketten ordet »skattefritt» vara anbragt överst å en rad för sig och vara tydligt framträdande.

På sålunda — — — — — utlämnas.

31 §.

Från skattefritt bryggeri — — — med såväl bryggeriets namn som ordet »skattefritt». I stället — — — varumärke.

Beträffande — — — — — proppen.

När kärl, som innehåller svagdricka, är försett med etikett, skall på etiketten ordet »skattefritt» vara anbragt överst å en rad för sig och vara tydligt framträdande.

Stockholm den 4 augusti 1914.

Felix Hamrin.